

**Надія
для світу,
сповненого
страху**

Надія для світу, сповненого страху

Протягом століть існування людства на Землі сотні мільйонів людей передчасно втратили життя внаслідок воєн; за деякими оцінками, їхня кількість сягає навіть одного мільярда. У більшості випадків після закінчення цих воєн люди сподівалися, що агресія однієї нації проти іншої більше не повториться і що світ раз і назавжди позбудеться страху. Насправді, коли оголошуються цілі таких конфліктів між націями, однією з них часто проголошується звільнення від страху.

Це може здаватися благородною метою, але коли війни добігають кінця, серця майже всіх учасників майже неминуче наповнюються ще більшим страхом щодо майбутнього. Постійна неспроможність, що супроводжує майже кожну війну, врегулювати розбіжності між націями рано чи пізно призводила до нових конфліктів і спричиняла зростання страху, а не його зменшення. Такою є історія людства.

Сьогоднішні страхи світу глибоко вкорінені в нездатності людських лідерів знайти дієві рішення проблем, породжених егоїзмом і ненавистю. Були часи, коли мудреці землі говорили людям, що людство, завдяки процесу еволюції, неухильно просувається до вищого рівня цивілізації і що страх незабаром стане справою минулого. «Світ стає

кращим, — говорили вони, — і незабаром ми матимемо утопію миру та доброї волі, про яку мріяли пророки й яку оспівували поети».

Як доказ того, що ці світлі перспективи на майбутнє були обґрунтованими, нам нагадували про прогрес у сфері освіти й говорили, що просвітлений світ знатиме краще, ніж намагатися вирішувати міжнародні суперечки за допомогою війни. Нас також просили зважати на великі досягнення в науці, які теж сприятимуть тривалому миру між народами. Крім того, стверджувалося, що релігія настільки стрімко поширюється по землі, що незабаром весь світ настільки глибоко просякне філософією Нагірної проповіді Ісуса, що війна стане неможливою. На жаль, ми надто добре знаємо, як усі ці та багато інших тверджень зазнали жалюгідної поразки.

СВІТ, СПОВНЕНИЙ СТРАХУ

Однак страх перед війною — це лише одна з багатьох обставин, що вселяють тривогу в серця людей у сучасному світі. Коли ми вступаємо у другу чверть століття нового тисячоліття, багато інших страхів мучать окремих людей, суспільства та народи. Нижче наводимо лише частковий перелік деяких із цих страхів:

Страх, пов'язаний із політичним розколом та поляризацією всередині країн, особливо у так званому західному світі, що призвело до заворушень та насильства в багатьох державах.

Страх щодо, здавалося б, безперервних конфліктів та заворушень, що походять із Близького Сходу, та їхнього потенційного впливу на світ загалом.

Страх перед подальшим погіршенням відносин між світовими наддержавами — Китаєм, Росією та Сполученими Штатами, які всі тісно взаємопов'язані між собою як в економічному, так і в інших аспектах.

Страх перед поки що невідомими наслідками подальшого розвитку штучного інтелекту («ШІ») та сумніви щодо того, чи зможе людство безпечно контролювати його розвиток і використання.

Страх перед невеликими державами-ізгоями, урядами та лідерами, які, хоч і є незначними порівняно зі світовими наддержавами, можуть завдати значної шкоди значним верствам суспільства, якщо їх не тримати під контролем.

Загальний страх перед, здавалося б, безперервною фінансовою та економічною невизначеністю як на регіональному, так і на національному та глобальному рівнях.

Страх перед посиленням наслідків зміни клімату, зокрема перед ймовірністю ще потужніших стихійних лих, таких як руйнівні бурі, пожежі, землетруси або безпрецедентні зміни погодних умов.

Страх перед непередбачуваними хворобами, як це спостерігалось в останні роки через пандемію коронавірусу та її руйнівний вплив на світ.

Страх, що «культурні війни» продовжуватимуть посилюватися — чи то в питаннях моралі, раси, релігії, чи в інших сферах — до такої міри, що суспільство загалом стане настільки роздробленим і роз'єднаним, що незабаром може розвалитися через відсутність чіткого напрямку.

Нарешті, існує страх, що в усіх цих напрямках ознаки неспокою продовжуватимуть наростати в таких масштабах і в усіх напрямках, що остаточне виживання людства опиниться під сумнівом. Такий стан справ у сучасному світі, сповненому страху. Тож ми запитуємо: чи є справжня надія на його відновлення та на усунення страху в серцях людей?

НАШІ ДНІ У ПРОРОЦТВІ

Хоча нинішні умови страху та лиха настали для багатьох у світі несподівано і всупереч твердженням про постійно прогресуючу цивілізацію, для уважних дослідників Біблії це не стало несподіванкою; адже на її сторінках натхненні Богом пророки передбачили це. Наприклад, пророк Даниїл передбачив саме цю епоху в історії людства й описав її як «час лиха, якого не було відтоді, як існують народи» (Даниїл 12:1). Ісус процитував це пророцтво Даниїла й пояснив, що воно здійсниться під час Його Другого Пришестя та наприкінці віку.

Ісус окреслив деякі подробиці цього часу лиха, сказавши, що на землі пануватимуть «розпач серед народів і збентеження», і що серця людей

знеможать від страху, коли вони чекатимуть на те, що настане на землі. (Лука 21:25, 26). Згадка Ісуса про страх, що наповнить серця людей, є достатньою, щоб вказати на те, що він мав на увазі саме наш час, адже ніколи раніше не було такого поширеного страху серед людей, як сьогодні. Коли Ісус сказав, що на землі пануватиме розпач народів і збентеження, він проілюстрував цю думку, порівнявши її з ревом моря та хвиль. Це справді дуже влучний символ неспокійних, незадоволених мас сучасного людства, які безнадійно намагаються запобігти хаосу, який, як вони побоюються, спричинить насувається хвиля людського егоїзму, що втілюється саме тією наукою та технологією, які колись хвалилися своєю здатністю привести світ до миру та доброзичливості.

Пророк Давид також передбачив ці часи, в яких ми живемо; і, подібно до Ісуса, він теж порівняв хаос у світі з невпинним биттям моря та хвиль, коли гучні вимоги людей і народів обрушуються на оплоти цивілізації, яку колись вважали неприступною. Пророцтво Давида звернене до тих, хто вірить у Слово Боже, і про них він промовляє: «Тому ми не будемо боятися, хоч би земля й зрушилася, і хоч би гори перенеслися в середину моря; хоч би води там ревіли й хвилювалися, хоч би гори тремтіли від їхнього бурління». Псалм 46:2,3

«Ми не будемо боятися», — заявляє пророк. Як християни, нам не слід боятися того, що насувається на землю; тобто ми не будемо

боятися, якщо ознайомимося з пророцтвами Біблії та будемо вірити в те, що вони пророкують щодо сьогодення та майбутнього. Пророцтва Біблії містять єдине справжнє пояснення причини нинішніх світових лих, а надає єдиний обнадійливий погляд на результат цього темного періоду страху. Знати Божий план щодо людської долі означає мати мир і радість у своїх серцях, незважаючи на страх, що нас оточує, та бути здатними випромінювати втішну впевненість іншим. Яким, згідно з Біблією, має бути результат цього трагічного часу страху та лиха? Кажуть, що нинішній час має зустріч із долею. Це правильно, але Бог тримає руку, що керує цією долею, і наслідки цього настільки далекосяжні, що уява майже не в змозі їх досягнути. Коротко кажучи, факти, як вказано в Слові Божому, такі:

Ми наближаємося до кінця однієї епохи в Божому плані. Так, навіть більше того, ми наближаємося до кінця світу. Це не буде, як колись помилково припускали багато хто, кінець землі (Еклезіаст 1:4), а кінець панування сатани над землею, яке має бути замінене пануванням Христа. Зараз ми живемо в час Його повернення та підготовки до встановлення Його Царства.

ОЗНАКИ ЙОГО ПРИСУТНОСТІ

Коли Ісус пророкував про особливості наших днів, заявляючи, що це буде час, коли серця людей будуть сповнені страху, це було у відповідь на запитання, які йому задали його учні. Ці запитання

були такими: «Яка буде ознака Твоєї присутності та кінця віку?» (Матвія 24:3). Цитуючи ці запитання, ми використали правильний переклад грецьких слів «». У деяких перекладах Біблії цей уривок неправильно перекладено так: «Якою буде ознака Твого приходу та кінця світу?» Однак учні запитували не про те, як вони зможуть дізнатися, коли наблизиться час повернення Ісуса, а про те, як вони дізнаються, що Він насправді вже повернувся.

Відповідь Учителя на ці запитання дає єдине надійне пояснення сучасного стану світу та єдину справжню надію на кращі дні, що настануть. Вона відкриває, що ми наближаємося до кінця нинішнього віку і живемо в час Його Другої Присутності. Це, у свою чергу, означає, що наближається час виконання тих численних обіцянок Божого Слова, які розповідають про благословення миру, радості та життя, що стануть доступними для людства в результаті майбутнього тисячолітнього царювання Христа, Царя царів і Господа господарів.

Це не означає, що Ісус буде царювати на землі як людина. Його перше пришествя на землю відбулося в людській подобі, щоб, як Він Сам пояснив, віддати Своє тіло у смерті за життя світу. (Івана 6:51). Але, забезпечивши засіб звільнення від смерті жертвою своєї людської природи на хресті Голгофи, Він воскрес із мертвих як славне божественне істота, тієї самої природи, що й Сам Творець, «Якого ніхто не бачив і не може побачити». 1 Тимофія 6:16

Через надто буквальне тлумачення деяких пророцтв Божого Слова сформувалися дуже примітивні уявлення про Друге пришествя Христа. Дехто припускав, що коли Він повернеться, Його побачать як людину, що висить у небі, і водночас відбудуться величезні природні потрясіння на небі й на землі, руйнівна сила яких затьмарить усе, що коли-небудь вдавалося людині, навіть із застосуванням ядерної зброї.

Однак тепер ми бачимо, що пророцтва, які використовувалися як основа для цього помилкового уявлення про Друге пришествя Христа, символічно описують потрясіння, що спіткають створені людьми інститути, які сформували нашу цивілізацію. Саме це пророцтва описують як кінець світу — не кінець землі, а те, що апостол Павло називає «цим теперішнім злим світом» (Галатів 1:4). Ісус називав Сатану, Диявола, «князем цього світу», отже, кінець світу означає кінець імперії Сатани, кінець його панування над розумом і серцями людей. Івана 12:31

Кожен християнин повинен радіти, помічаючи будь-які ознаки, що вказують на наближення кінця світу. Усе людство радітиме, коли усвідомить, що світ Сатани добіг кінця; адже тоді у людей з'явиться можливість стати громадянами нового світу — не чергової цивілізації, створеної людьми, а нового ладу, в якому влада та закони належатимуть Царству Христа.

Світ, який навіть зараз добігає кінця, ніколи не був цілком задовільним, навіть для тих, хто найпалкіше

прагнув зберегти його існування. Щоправда, у ньому було багато добра, але гріх і зло переважали. Хвороби, біль і смерть були страшною спадщиною для всіх. Ненависть і війни затьмарювали щастя людей і руйнували мир між народами.

Страх перед ще гіршими подіями, що мають настати як тут, так і в потойбіччі, позбавив чоловіків і жінок радості, яка, принаймні тимчасово, інакше могла б бути їхньою. Справді, як проголошує Святе Письмо, це був злий світ, і чим більше ми вивчаємо його особливості, тим більше усвідомлюємо, що Ісус знав, про що говорив, коли проголосив Сатану його князем.

Ми всі можемо радіти, що такий світ добігає кінця і що, як проголошує Святе Письмо, його правитель буде зв'язаний і остаточно знищений. Ісус сказав, що ті, хто живе в цей час і має віру в Його Слово, коли побачать, як збуваються те, що Він передбачив, повинні підняти голови з надією та радістю, бо наближається час їхнього визволення та визволення людства від гріха й смерті.

ЗНИЩЕННЯ ВОРОГІВ

У натхненному пророцтві про Царство Христа, переданому нам апостолом Павлом, він заявляє, що Христос має царювати, доки всі вороги не будуть покладені під Його ноги, і що останнім ворогом, який буде знищений, є смерть (1 Коринтян 15:24–26). Це вказує на те, що однією з цілей царювання Христа є знищення ворогів — ворогів

Бога, людини та праведності. Хоча смерть буде останнім із цих ворогів, якого буде викорінено під владою Христа, інші вороги будуть знищені ще до того часу, і серед перших із них — егоїстичні та гріховні земні інститути, які стоять на шляху до справедливого та праведного правління Христа. Знищення цих інститутів означає тимчасові труднощі та страждання для людей, які перебували в їхньому рабстві. Саме це пророк Даниїл описує як «час лиха, якого не було відтоді, як існують народи». Даниїл 12:1

У пророцтві другого Псалма Ісус згадується як великий цар землі, якого Бог призначив правити. Було пророковано, що перш ніж Він почне своє царювання у силі та славі, народи світу переживатимуть час «скорботи», якої не було «від початку світу аж дотепер». (Матвія 24:21). У зв'язку з цим передбаченим катастрофічним поваленням існуючого ладу за трохи більше ніж минуле століття ми стали свідками руйнування багатьох спадкових правлячих династій Європи та хаосу у світових справах, що настав після цього. У власному пророцтві Ісуса про ці події Він проголосив, що всі племена землі будуть сумувати через Його присутність, і ми бачимо цю скорботу сьогодні в усіх країнах світу.

Однак ми можемо дякувати Богові за те, що це лихо є лише тимчасовим. Повернення Христа було призначене для того, щоб принести мир, радість і життя вмираючому світу — і це буде кінцевим результатом. Але щоб досягти цього, має бути

встановлена нова влада, а це вимагає повалення тієї влади, в якій сатана був невидимим і, в більшості випадків, невизнаним князем.

Якщо ви коли-небудь замислювалися над тим, чому світові лідери, користуючись усіма перевагами сучасної культури та освіти, не змогли вивести світ із його стрімкого падіння до руйнування, відповідь можна знайти в пророцтвах Біблії. Відповідь полягає в тому, що в людські справи втрутився божественний вплив з метою підготовки до встановлення нового порядку — вплив, який поступово проявляється через невидиму присутність божественного Христа.

Повалення інститутів гріха та егоїзму — тих інститутів, що сприяли гнобленню та війнам, — є лише початком діла божественного Христа. Це подібне до скальпеля хірурга, яким рятують життя вмираючого пацієнта. Вже приблизно шість тисяч років людство помирає. Людина сама не змогла знайти ліків від отруйного укусу гріха, який приносить смерть усім. Тепер Христос, Великий Лікар, прийшов, щоб змінити все це, і першим необхідним кроком є перенесення людства, пацієнта, у нове середовище та під дію справедливих і праведних законів. Саме підготовка до цього спричиняє крах людської влади всюди по всьому світі.

У ОСТАННІ ДНІ

Єдині, хто досі розуміє значення того, що відбувається на землі, — це ті, хто вірою готовий

прийняти свідчення Слова Божого. Для них пророцтва Біблії — немов маяк, що вказує їм: попри цей найтемніший із усіх періодів, які коли-небудь переживала людство, незабаром настане славний новий Світанок. Це буде день, коли благословення здоров'я, радості, миру та життя випромінюватимуться від присутності Христа, нового Царя, того славного, божественного правителя, пророчо описаного як «Сонце праведності», яке «сходить із зціленням у своїх крилах». Малахія 4:2

Зрештою, однак, і, як ми віримо, незабаром, все людство почне усвідомлювати, що у справах людей діє сила, яка перевершує силу створених людьми урядів. Це стане очевидним через постійні невдачі людських зусиль щодо відновлення тривалого миру та безпеки серед людей.

Сьогоднішні правителі світу досі уявляють собі, що вони є господарями людської долі, що їхня мудрість та вражаюча сила їхніх армій зможуть нав'язати мир народам. Божий шлях встановлення миру досі зневажається мудрецами світу. Але оскільки всі їхні зусилля й надалі закінчуються невдачею, поступово вони почнуть звертатися за допомогою до вищої влади. Це, що поки що є майбутнім розвитком подій у ті знаменні часи, в яких ми живемо, пророк Михея описує так: «У останні дні станеться так, що гора дому Господнього буде встановлена на вершині гір і піднесена над пагорбами; і народи будуть стікатися до неї. І прийдуть багато народів та скажуть: «Ходімо,

підіймемося на гору Господню, до дому Бога Якова; і Він навчить нас Своїх шляхів, і ми будемо ходити Його стежками; бо із Сіону вийде закон, а слово Господнє — з Єрусалима. І Він буде судити між багатьма народами та докоряти сильним націям здалеку; і вони перекують свої мечі на лемеші, а свої списи — на серпи: народ не підніме меча проти народу, і вони більше не навчатимуться війні. Але кожен сидітиме під своєю виноградною лозою та під своїм фіговим деревом, і ніхто не буде їх лякати, бо це сказав Господь Саваот». Михея 4:1-4

Це дуже всеосяжне й втішне пророцтво, яке, у світлі сучасних подій, незабаром здійсниться на вічну радість усього людства. По-перше, зверніть увагу на часові визначення: «У останні дні це станеться». Цей пророчий вираз — «останні дні» — не стосується традиційного уявлення про кінець світу, ні про знищення цієї землі, ні про кінець людського існування на землі. Він стосується останніх днів сатанинського панування над людьми, останніх днів гріха та смерті, останніх днів війни та останніх днів усіх тих зл, які мучили людство від часів Едему й дотепер.

СУЧАСНІСТЬ

Ми вже зараз живемо в часи цих пророцьких «останніх днів» і вже стали свідками знищення деяких з тих зл, які вражали більшість народів. Спадкові правлячі династії Європи, які гнобили народ в ім'я Бога, вже дійшли кінця. І в міру того, як божественні задуми втілюються в ці останні дні, ми

зрештою станемо свідками кінця тоталітарної диктатури — чи то комуністичної, чи фашистської, чи будь-якої іншої. Ми також побачимо кінець воєн і кінець того руйнівного страху, який зараз наповнює серця людей.

Дійсно, останні дні, про які пророкували пророцтва, — це славний час, у який нам випало жити, і незабаром здійсниться те, про що провіщав пророк: гора дому Господнього буде встановлена на вершині гір, і народи будуть стікатися до неї. Гора Господня — це Царство Господнє. Даниїл у другому розділі свого пророцтва символічно зображує людське панування над землею у вигляді пишного, схожого на людину образу, а кінець цього панування зображується руйнуванням цього образу. Інструментом руйнування є камінь, який зрештою зростає, аж поки не стає великою горою, що заповнює всю землю. У своєму тлумаченні цього чудового пророцтва Даниїл повідомляє нам, що ця гора, яка заповнює всю землю, є Царством Божим.

Пророк Михея описує цю гору, або Царство Господнє, як гору дому Господнього. Цей дім Господній — це правлячий дім Бога, що складається з тих, кого Писання визначає як Його власну родину синів. Ісус є головним серед них, і разом з Ним будуть ті, хто прийняв запрошення страждати й померти разом з Ним. Цим людям дана обіцянка, що вони житимуть і царюватимуть разом з Ним. Апостол Павло заспокоює послідовників Учителя щодо цього, кажучи: «Сам

Дух свідчить разом із нашим духом, що ми є дітьми Божими; а якщо діти, то й спадкоємці — спадкоємці Божі та співспадкоємці Христа, щоб, якщо ми страждаємо з Ним, то й прославилися разом з Ним». До римлян 8:16, 17

Чудотворна божественна сила гарантує успіх цього нового правління. Сатана думав, що вбив Ісуса, Князя миру та Царя царів, але божественна сила воскресила Його з мертвих. Ті, хто страждав і помер разом з Ним, воскресають з мертвих у тому, що Писання називає «першим воскресінням», щоб вони могли жити й царювати з Христом. Об'явлення 20:6

У пророцтві, що описує переможне правління Царства Христа, Ісаї говорить нам, що «ревність Господа Саваота це здійснить» (Ісаїя 9:7). Коли ми зважаємо на те, що сила Божа вже воскресила Царя царів із мертвих і що ця божественна сила так само використовується для повернення до життя Його співправителів, чи можемо ми сумніватися в здатності Господа виконати всі Свої добрі обіцянки через Нього? Звичайно, ні!

НА ВЕРШИНАХ ГІР

Тож звернімо ще раз увагу на те, що було обіцяно. Пророк Михея проголошує, що цей правлячий дім Божий буде встановлений на вершинах гір, або царств — тобто він займатиме домінуюче становище у справах усіх народів, бо, як зазначає Ісаїя, «збільшенню Його правління та миру не буде кінця» (Ісаїя 9:7).

«І народи будуть стікатися до нього», — продовжує пророцтво Михея. Дотепер людський досвід показував, що коли імперіалістичні уряди намагалися поширити свої сфери впливу на інші народи, багато хто втівав у інші країни, шукаючи притулку. Але у випадку з Царством Христа так не буде. Коли люди дізнаються про його розширювальну силу, вони, як заявляє пророк, будуть стікатися до нього.

Надаючи нам додаткові подробиці в цьому ж ключі, пророцтво продовжується: «І придуть багато народів і скажуть: “Ходімо, підіймемося на гору Господню, ... і Він навчить нас Своїх шляхів, і ми будемо ходити Його стежками”». До того часу, як ця частина пророцтва здійсниться, народи усвідомлять марність і безглуздість своїх власних шляхів. Оскільки всі їхні спроби врятувати світ від хаосу та руйнування закінчилися невдачею, вони будуть готові звернутися лише до Того, хто може запропонувати рішення, — до Христа, Якого на той час визнають законним Царем землі.

Коли народи будуть готові навчитися шляхам Господнім і застосовувати їх, яким буде результат? Це буде найщасливіший результат, адже пророцтво проголошує, що вони перекують свої мечі на лемеші, а свої списи — на серпи, і що вони більше не навчатимуться війні. Людська мудрість завжди стверджувала, що єдиний спосіб зберегти мир — це бути готовим до війни, але цей порядок буде скасований новим царем землі, бо коли народи потраплять під освячений вплив законів

Царства, ресурси землі, які раніше спрямовувалися на забезпечення військових потреб, будуть використовуватися для забезпечення людей життєвими необхідностями.

Вони більше не навчатимуться війні! Подумайте, які далекосяжні зміни у світогляді та досвіді людей містять у собі ці кілька слів! Вони скасовують призов у мирний час і мобілізацію під час війни. Вони запевняють матерів усіх народів, що їм не доведеться виховувати своїх синів для того, щоб ті загинули на війні. Вони покінчують з мілітаризмом у всіх його огидних проявах. Вони виганяють страх із сердець людей, бо всі усвідомлюють: коли народи більше не навчатимуться війні, вони не братимуть участі у війні. Дякуємо Богові за освітню програму, яка виключає зі свого навчального плану військову стратегію!

ПІД ВІНОГРАДНИКОМ І ФІГОВИМ ДЕРЕВОМ

Оскільки люди тоді навчатимуться і практикуватимуть шляхи миру та праведності, вони матимуть економічну безпеку. Ця впевненість дається нам у тій прекрасній картині, де кожен сидить під своєю виноградною лозою та фіговим деревом. Це просто інший спосіб сказати, що під управлінням Царства Христа ресурси землі будуть доступні для всіх, а права всіх на участь у цих ресурсах будуть гарантовані законами божественного Царства. Оскільки це стане реальністю, пророцтво додає: «І ніхто не буде їх

лякати». Дякуємо Богові за цю впевненість у свободі від страху.

Ніщо не змусить їх боятися! Страх перед агресією переслідує сьогодні всіх людей, і цей страх не обмежується лише можливою або загрозливою агресією держав. Економічна агресія, що супроводжується спекулятивним завищенням цін, завдає не менш тяжких страждань широким масам. Отже, страх, породжений нелюдністю людини щодо людини в багатьох аспектах, продовжує руйнувати спадщину миру й радості, на яку має право кожна людина, чиї прабатьки були створені за образом Божим. За законами Царства Христа це право буде відновлено, бо тоді ніхто не буде їх лякати.

СМЕРТЬ ЗНИЩЕНА

Хоч пророцтво Михея й є прекрасним та втішним, воно не відображає повного Божого плану щодо людської долі під правлінням Христа. Світ без війни та страху перед війною був би набагато кращим світом, ніж той, що зараз добігає кінця. А якби до цього додати ще й впевненість у економічній безпеці для всіх, ми б отримали світ, про який мріяли філософи, але якого ніколи не змогли створити. Проте все одно залишаться інші страхи, а також горе, біль і смерть.

Все ще існував би страх перед смертю, а через гротескні вчення Темних століть — страх перед тим, що чекає за межею смерті. Все ще була б потреба в лікарнях, лікарях та похоронних бюро.

Але дякуємо Богові за інші обіцянки Його Слова, які запевняють нас, що навіть хвороба та смерть, з усіма супутніми їм лихами, будуть знищені під час царювання Христа.

Ми вже згадували запевнення Павла про знищення смерті в Царстві Божому. А тепер зверніть увагу на пророцтво з Ісаї 25:6–9. У цьому пророцтві, так само як і в пророцтві Михея, Царство Господнє символізується горою, і нам сказано, що на цій горі смерть буде поглинута перемогою, і що «Господь Бог зітре сльози з усіх обличч... І того дня скажуть», — продовжує пророк, — «Це наш Бог; ми чекали на Нього, ... ми будемо радіти й веселитися в Його спасінні».

Про цю надію на спасіння для вмираючого людства згадує апостол Петро в Новому Завіті. У своєму пророцтві Петро розповідає про мету Другого пришествя Христа, яке принесе те, що він описує як «часи відновлення всього, про що Бог говорив устами всіх Своїх святих пророків від початку світу» (Дії святих апостолів 3:20, 21). Ми справді раді чути, що Друге пришествя не призведе до знищення всього, включаючи землю, а навпаки — до відновлення всього. Це означатиме повернення до здоров'я для живих і воскресіння мертвих.

Друге пришествя Христа вже призводить до знищення нинішнього злого порядку речей, готуючи ґрунт для Його правління, заснованого на справедливості та любові. Але це знищення стосується лише егоїстичних людських інститутів. Людство — як живі, так і мертві — якщо буде

слухняним Божим законам, має бути відновлене до того стану, який було втрачено через гріх. Людина не втратила домівки на небі, а на землі. Земля була створена для людини, і коли людина була створена, їй було дано панування над землею. Але це панування, як і саме її життя, було втрачено через гріх. Цей втрачений рай має бути відновлений, і саме цю справу відновлення апостол Петро описує як «часи відновлення всього». Він заявляє, що ця велична Божа мета була передбачена Його святими пророками від початку світу, і одним із прикладів цього пророчого свідчення є Божа обіцянка Аврааму.

Ще одним із таких пророчих висловлювань, що описують благословення відновлення, які прийдуть до людей під ним управлінням Царства Христа, є те, що вже було процитовано, — ця благословенна обіцянка, що смерть буде поглинута перемогою, і що Господь Бог витре сльози з усіх облич. Подумайте, якими будуть зміни в житті людей! Бог витре сльози з очей людей, усунувши причину їхнього горя; і подумайте, скільки причин для горя існує сьогодні у світі, і що це означатиме для всього людства, коли їх буде усунено!

БАЖАННЯ ВСІХ НАРОДІВ

Інший Божий пророк, описуючи часи відновлення, проголосив, що «надію всіх народів буде виконано». (Огія 2:7). Усі народи прагнуть миру; вони прагнуть безпеки від агресії; вони прагнуть процвітання для свого народу; і пророк Давид

промовляє про нового царя землі, Христа Ісуса, що «він буде судити бідних з народу, врятує дітей нужденних і розтрощить гнобителя». Псалом 72:4

В іншій обіцянці відновлення пророк Ісаї проголошує, що тоді — тобто під час правління Христа та Його Церкви — «кульгавий стрибатиме, як олень, а язик німого співатиме». Він також каже, що «очі сліпих відкриються, а вуха глухих розблокуються». (Ісаї 35:5,6). Це, безсумнівно, стосується тих, хто сліпий і глухий до Божих справ. Таких є мільйони, адже апостол Павло каже нам, що бог цього нинішнього злого світу, яким є сатана-диявол, засліпив очі всіх, хто не вірує, і тим самим завадив їм пізнати, полюбити та прославити істинного Бога любові. 2 Коринтян 4:4

Інший пророк Божий, описуючи благословення відновлення з ще іншого ракурсу, говорить про ті тисячу років царювання Христа, що тоді знання про славу Господню наповнить землю, як води покривають море (Аввакум 2:14). Люди більше не будуть поклонятися різним богам і підтримувати суперечливі релігійні вірування. З цього приводу інше пророцтво проголошує, що Бог «поверне людям чисту мову [або послання]», і що вони «будуть кликати ім'я Господа, щоб служити Йому однодушно» (Софонія 3:9). Тоді люди будуть вільні поклонятися і служити істинному Богу любові всім серцем і з істинним розумінням.

У Книзі Об'явлення ми маємо ще одну чудову обіцянку щодо благословень, які спіткають людей під час царювання Христа. Там сказано, що тоді

«Він зітре кожную сльозу з їхніх очей. Не буде більше смерті, ні скорботи, ні плачу, ні болю, бо колишній світ минув» (Об'явлення 21:4).

Важко уявити світ, у якому немає смерті, але Бог обіцяв, що так і буде, і ми віримо в це та черпаємо з цього мужність. Якби таку обіцянку дав хтось менш могутній, ніж Бог, ми мали б підстави сумніватися. Але Творець може виконати такі обіцянки, бо Він є джерелом життя. «У Ньому ми живемо, рухаємося й існуємо», — проголосив апостол Павло. Дії святих апостолів 17:28

Ми не розуміємо, що дає нам життя і що надає нам сили рухатися, але Бог це знає, і Він цілком здатний дарувати вічне життя всім, хто буде дотримуватися законів Царства Христа. І саме це Він обіцяв зробити. Саме з цією метою Христос повернеться і встановить Своє Царство. Однак Святе Письмо стверджує, що кожен, хто за сприятливих умов того часу відмовиться вірити й підкорятися, буде, як висловився Петро, «вигублений із народу» (Дії святих апостолів 3:23). Вічне життя отримають лише ті, хто заслужить його вірою та послухом.

ПОСЛАННЯ НАДІЇ

Ось ця славна надія, яку зараз можна запропонувати людям у світі, що переживає страждання та сповнений страху. Це славна надія, і, проголошуючи її, ми слідуємо пораді пророка, який писав: «Скажіть тим, хто має боязке серце: «Будьте сильними, не бійтеся! Ось, ваш Бог прийде

з помстою, Бог із відплатою; Він прийде і врятує вас» (Ісаї 35:4).

Одне з описових назв, даних нашим дням у пророцтві, — це «День Помсти». Це час, коли праведний гнів Божий виявляється у поваленні вікових систем та інституцій гріха й гноблення. Хоча люди переживають страх і тривогу через викорінення цього нинішнього злого світу, кінцевою метою Бога є спасіння людей від гріха та смерті через встановлення Царства Христа. Отже, ми можемо сказати сьогоднішньому світу, цьому сповненому страху світу: «Не бійтеся» (), бо Боже втручання у людські справи незабаром принесе мир, здоров'я, життя та можливість вічного спасіння всім родам землі.